

Pripomienky k vlastnému materiálu Celostátnej stratégie ochrany a podpory ľudských práv v Slovenskej republike

1. Odmietame prijatie Celostátnej stratégie ochrany a podpory ľudských práv ako záväzného dokumentu pre vládu SR a jej jednotlivé rezorty, z ktorého sa majú odvodzovať úpravy zákonov a prijatie nových opatrení. Obsah stratégie nezodpovedá skutočnému ponímaniu ľudských práv, tak ako ich vníma drvivá väčšina obyvateľov SR. Ich hlas bol však v celom procese, aj napriek prísluibu ministra Lajčáka, zamietnutý. Svedčí o tom aj ignorácia 110 MVO (zo 14.4.2014), ktoré vyjadrili protest a odstúpenie z procesu tvorby stratégie. Vo vlastnom materiáli stratégie na strane 3 sa uvádza:

„Proces prípravy stratégie priniesol niekoľko cenných zistení. Predovšetkým jednoznačne osvedčil význam aktívnej spolupráce štátneho a občianskeho sektora, odbornej a zároveň laickej verejnosti. Miera participatívnosti pri tvorbe zásadného koncepčného dokumentu pre ľudské práva bola bezprecedentná a potvrdila, že je jedným z najúčinnějších spôsobov uplatňovania demokratických princípov pri správe vecí verejných.“

Toto tvrdenie je nepravdivé, nakoľko odborná i laická verejnosť de facto nedostala možnosť podieľať sa na tvorbe obsahu stratégie, ich pripomienky boli odmietané a nezpracované.

Podobným nepravdivým tvrdením sú aj citáty vlastného materiálu stratégie zo str. 9. a str. 20

„Neoddeliteľnou súčasťou vnútroštátnej politiky v oblasti ľudských práv je trvalý dialóg s občianskou spoločnosťou, čoho dôkazom je aj participatívny a inkluzívny proces prípravy tejto stratégie.“

„MVO predstavujú relevantného partnera verejnej správy pri nastavovaní politik a ich implementácii, čo dlhodobo osvedčujú aj svojim pôsobením v stálych poradných orgánoch vlády SR, medzirezortných komisiách a iných pracovných skupinách a v ostatnom čase osobitne v rade, vrátane jej výborov a pracovných skupín. Ich odborné kapacity významne prispeli aj k príprave stratégie.“

2. Pre Slovenskú republiku neexistuje žiaden právny záväzok prijať podobný dokument. Keďže je výsledkom práce jednej záujmovej skupiny bez ohľadu na názor väčšiny, žiadame stratégiu odmietnuť. Jej prijatie by automaticky znamenalo zvýšenie napätia v spoločnosti.
3. Jedným z kľúčových slov vypracovanej stratégie je pojem „rod“ a „rodová rovnosť“, ktoré nie sú jasne definované. Ich svojvoľná interpretácia vedie k rôznorodému chápaniu a implementácii v právnych predpisoch. Odporúčame pojem rodová rovnosť nahradiť pojmom „rovnosť medzi mužom a ženou“.
4. V dokumente sa používa tzv. „rodovo korektný jazyk“, ktorý deformuje kultúru a vyspelosť slovenského jazyka. V slovenčine napríklad pojem „migranti“ automaticky zahŕňa mužov aj ženy. Považujeme to za prenesenie feministickkej propagandy do slovenského jazyka, čo je úplne nepotrebné.
5. Na strane 17 vlastného materiálu je vymenovaných osem existujúcich výborov, stálych odborných orgánov rady, okrem iných aj Výbor pre rodovú rovnosť, Výbor pre práva LGBTI osôb. Vyjadrujeme poľutovanie nad tým, že zatiaľ neexistuje Výbor

pre rodiny a zvlášť mnohohodtné rodiny, ktorých práva si zasluhujú pozornosť, keďže zanechávajú pre spoločnosť nastupujúcu generáciu. S ohľadom na nepriaznivý demografický vývoj si zasluhujú omnoho väčšiu pozornosť a podporu. V celom texte stratégie sa so zriadením podobného výboru nepočíta.

6. Pripomienka k Priorite I, str. 21 vlastného materiálu k textu: „*Komplexný výskum zhodnotí kompatibilitu vnútroštátnych ľudskoprávných politík s politikami OSN, RE, EÚ, OBSE a ostatných medzinárodných organizácií.*“ Slovenská republika ako suverénny štát včlenený do týchto štruktúr má napriek všetkým odporúčaniam právo na prijatie vlastných zákonov a politík.
7. Pripomienka k Priorite V., str. 23 vlastného materiálu: pojednáva o dôstojnom živote pre všetky skupiny obyvateľstva, pritom nepočíta s dôstojnosťou nenarodených detí. Žiadame medzi zraniteľné a marginalizované skupiny zaradiť deti, ktoré od počatia majú všetku výbavu na to, aby sa stali plnohodnotnými ľuďmi, a teda si zasluhujú rovnaké práva a dôstojnosť ako všetci ostatní. Zároveň žiadame vypustiť skupinu LGBTI osôb spomedzi marginalizovaných obyvateľov, keďže im nie sú odopierané žiadne práva oproti ostatným občanom SR.
8. Pripomienka k Priorite V, str. 23, ÚLOHA č. V.2. Pri posilnení prevencie všetkých foriem násilia, a to predovšetkým na ženách a deťoch sa opätovne opomína drastické násilie páchané na deťoch pri vykonávaní interrupcií. Žiadame do dokumentu zapracovať ochranu života detí od prvých momentov ich prenatálneho vývoja.

Pripomienky k Prílohe č. 5 - Východiskový materiál za oblasť práv dieťaťa

1. Upozorňujeme na fakt, že Reprezentatívny výskum prevalencie násilia páchaného na deťoch v Slovenskej republike (str.3), ktorý je dôležitou súčasťou procesu tvorby stratégie, uvádza, že 36 percent detí sa stretlo s násilím, čo nemusí znamenať, že boli týrané. Je veľmi dôležité brať na vedomie, že výchovný rodičovský trest neznamená, že dieťaťu chcú rodičia ublížiť, ale že z neho chcú vychovať hodnotného človeka. Sme proti nulovej tolerancii fyzického násilia v zmysle nulovej tolerancie výchovného trestu, pretože by to mohlo byť veľmi ľahko zneužitelné na kriminalizáciu opravdivo milujúcich rodičov a umožnenie represálií zo strany sociálnych pracovníkov.
2. Na str. 8 je uvedené, že sa pripravuje zriadenie národného mechanizmu, ktorý by umožnil deťom predkladať sťažnosti v prípade porušenia ich práv. Z príkladov v zahraničí vieme, že takéto úrady deti kontaktovali napríklad po bežnej hádke s rodičmi, aby sa im „pomstili“, pričom dostali do nežiaducej a ťažko riešiteľnej situácie seba i celú rodinu.
3. V celom texte tohto východiskového materiálu postrádame právo detí na ich detstvo. Chýba v ňom ochrana pred mentálnym znásilňovaním detí pomocou snáh upriamiť ich pozornosť na sexualitu od útleho veku prostredníctvom rôznych záujmových skupín a jednotlivcov, ktorí sú presvedčení, že deti budú chránené pred sexuálnym zneužívaním tým, že sa im vysvetlia všetky techniky pohlavného styku a jeho fungovanie, a to navyše bez kontextu milujúceho vzťahu. Nespomína sa ani ochrana detí pred krádežou ich detstva prostredníctvom krvilačných a sexistických scén, ktorých sú všetky televízne programy plné v akomkoľvek čase. Rovnako nie je medzi

prioritami ochrana detí pred počítačovými hrami, ktoré majú potenciál z nich vychovať násilníkov. Žiadame zapracovať práva detí na ochranu ich detskej nevinnosti a akútne riešiť tieto problémy v prospech detí.

Pripomienky k Prílohe č. 6 – Vzdelávanie a výchova k ľudským právam

1. Str.4, odst. 3: *„Pedagogický zamestnanec a odborný zamestnanec je povinný chrániť a rešpektovať práva dieťaťa, žiaka, poslucháča a jeho zákonného zástupcu a vykonávať pedagogickú činnosť alebo odbornú činnosť v súlade s aktuálnymi vedeckými poznatkami, hodnotami a cieľmi školského vzdelávacieho programu alebo výchovného programu.“* Doplniť o návrh ako zabezpečiť, aby rodič bol vopred informovaný o obsahu vyučovania v sporných etických oblastiach, akými sú práva LGBTI alebo právo ženy na slobodnú voľbu. Môže tu nastať rozpor medzi právami rodiča na výchovu podľa vlastného presvedčenia a vzdelávacím procesom.
2. V rámci vzdelávania o právach LGBTI žiadame, aby sa deťom, mládeži i dospelým pravdivo hovorilo o zdravotných fyzických i psychických rizikách takéhoto životného štýlu.
3. Žiadame, aby bolo vzdelávanie o ľudských právach skupiny LGBTI zaradené do výchovy k tolerancii ku všetkým ľuďom, ktorí sa ľahko stávajú terčom diskriminácie zo strany spolužiakov, okolia, ako napr. hendikepovaní, Rómovia, neatraktívni. Osobitným vzdelávaním o právach LGBTI skupiny ľudí ako samostatného celku by sa propagoval ich životný štýl, čím by sme vystavili deti a mládež riziku tzv. epizodickej sexuality v zmysle „chcem byť IN“ – raz budem skúšať takéto sexuálne správanie, neskôr zas iné. Tieto deti a mládež budú čeliť riziku pohlavných chorôb a poruchám pohlavnej identity, čo môže mať fatálne následky.
4. Str.8, odst.2 V kontexte vzdelávania štátnych zamestnancov sa v texte uvádza: *„K prierezovým oblastiam ľudskoprávneho vzdelávania nepochybne patrí i rodové vzdelávanie“* Výsledkom takéhoto vzdelávania štátnych zamestnancov o rodovej rovnosti bolo odstránenie pojmov matka a otec z prihlášok na VŠ a MŠ a nahradenie pojmi Rodič 1 a Rodič 2 na jar tohto roku. Takéto zmeny urážajú jedinečné postavenie matky a otca vo vzťahu k dieťaťu, sú úplne neprípustné a nežiaduce. Potieranie rodu vplyvom rodových teórií je neakceptovateľné.
5. Na riziká vzdelávania a výchovy v duchu rodovej teórie upozornila skupina odborníkov – psychiatrov, psychológov a lekárov vo svojom vyhlásení dňa 1. júna 2014.

<http://rodovescitlivovanie.wordpress.com/>

Žiadame prihliadať na tento fakt a odmietame vzdelávanie na princípe rodového scitlivovania detí.

6. *Str. 12, odst.2, : „CEDAW výbor takisto vyzval zmluvný štát na uskutočnenie revízie školských učebníc z rodového hľadiska „ Takáto revízia a následná reforma učebníc je obrovským projektom, ktorý si vyžaduje značnú finančnú investíciu. Pri súčasnom stave školstva žiadame zamerať sa na oveľa vypuklejšie problémy.*
7. *Str. 13., odst.2: „Správa konštatovala pretrvávajúce problémy v dosahovaní rodovej rovnosti, ako aj pomalé napredovanie Slovenskej republiky pri implementácii odporúčaní a konkrétnych opatrení v praxi.“ Žiadame zastaviť investície do takýchto nezmyselných projektov, ktoré z dlhodobého hľadiska neprinášajú žiaden úžitok spoločnosti.*

Vysvetlenie: O nezmyselnosti zavádzania princípu rodovej rovnosti do všetkých sfér verejného života (za vynaloženia množstva finančných prostriedkov) sa už presvedčili v Nórsku. Po 30 ročnej snahe o odstránenie bariér a predsudkov sa malo dospieť **nielen k rovnosti mužov a žien, ale aj k rodovej rovnosti - v zmysle "rovnosti mužských a ženských rolí v spoločnosti"**. Nestalo sa tak. Nórky si vyberajú typicky ženské povolania a Nóri mužské. Koncom roka 2011 bol Nordic Genderinstitut NIKK (Inštitút pre rodovú rovnosť) zavretý. Ešte v roku 2008 bol dotovaný sumou 7,6 mil. € na ďalšie štyri roky. Nie je možné ani reálne mať rovnaký počet mužských aj ženských zamestnancov na všetkých pracoviskách. Zavádzanie princípu rodovej rovnosti je silne feministický zámer, štát by nemal podporovať ideologické projekty z daní všetkých občanov SR.

8. V bode 3 na strane 15 je vysvetlená snaha o zriadenie Komisie pre výchovu a vzdelávanie k ľudským právam. Odmietame zriadenie ďalšieho orgánu, keďže už existuje SNSLP a Výbor pre výskum, vzdelávanie a výchovu v oblasti ľudských práv a rozvojového vzdelávania.
9. Pri vzdelávaní mediálnych pracovníkov v oblasti ľudských práv žiadame zabezpečiť objektívne vzdelávanie, odmietame ideologické vzdelávanie jedného uhla pohľadu v duchu rodovej ideológie.
10. Bod 4.2 Posilnenie inštitucionálneho zabezpečenia verejných politík v oblasti výchovy a vzdelávania k ľudským právam – PRIORITA, odsek 5: *Vytvoriť dlhodobý Celoštátny plán výchovy a vzdelávania k ľudským právam s použitím metodológie navrhovanej OSN.* Pripomienka: SR ako suverénny štát má právo na tvorbu vlastných politík, je nutné vypracovať metodológiu, ktorá zapadá do sociálnych, etnických a hodnotových podmienok našej krajiny.
11. Bod 4.4, str 21, ktorý sa týka optimalizácie obsahu a procesu výchovy a vzdelávania k ľudským právam v školstve. Pri výchove detí a mládeže žiadame v prvom rade brať ohľad na práva rodičov vychovávať svoje deti podľa vlastného presvedčenia.

Pripomienky k Východiskovému materiálu o právach LGBTI ľudí.

1. Na strane 4, odsek 1: Uvodzovky v slovnom spojení „majoritnej spoločnosti“ sú úplne neopodstatnené a pôsobia urážlivo voči väčšinovému obyvateľstvu. Ani menšiny sa predsa nikde neuvádzajú s uvodzovkami.
2. Str. 5, odsek 1: *Základným predpokladom ďalšieho pokroku v oblasti podpory a ochrany práv LGBTI ľudí je povýšiť racionalitu nad predsudky, sekularizmus nad náboženským štát, rovnosť nad diskrimináciu a univerzálne práva nad stigmatu*

menejcennosti. Žiadame vypustiť „sekularizmus nad náboženský štát“ – väčšina ľudských práv vychádza z náboženských princípov.

3. *Str. 5, odsek 2: Napriek antidiskriminačnej legislatíve však stále podľa prieskumu Agentúry pre základné práva EÚ takmer viac ako polovica všetkých respondentov a respondentiek na Slovensku uviedla, že osobne zažila diskrimináciu alebo obťažovanie na základe sexuálnej orientácie alebo rodovej identity. Na Slovensku nie sú zdokumentované prípady diskriminácie z dôvodu sexuálnej orientácie.*
4. *Str. 7, odsek 2: Ďalšou problematickou oblasťou je darovanie krvi, ktoré nie je prístupné všetkým bez rozdielu, keďže dotazník, ktorý vyplňa muž – darca krvi, obsahuje diskriminačnú otázku, či mal kandidát na darcovstvo za posledný rok pohlavný styk s mužom. V oblasti prístupu k asistovanej reprodukcii slovenská legislatíva obmedzuje právo LGBTI osôb, keďže žiadatelia musia byť manželmi, pričom žiadosť musia podať spoločne a osobne.*
  - a) *Oblasť ochrany verejného zdravia nemôže byť považovaná za diskrimináciu z dôvodu sexuálnej orientácie.*

Prof. Kevin Fenton z amerického Centra pre prevenciu a kontrolu chorôb (CDC) varuje pred globálnou epidémiou HIV šírenou práve pohlavným stykom muža s mužom.
  - b) *Pri asistovanej reprodukcii by bolo porušené právo dieťaťa, pri ktorom sa musí prihliadať na jeho najlepší záujem.*

Odborníci – psychológovia, pedagógovia i sociológovia sa zhodujú v tom, že najlepším dobrom pre dieťa je mať vo výchove mužský aj ženský aspekt. Homosexuálne cítiaci ľudia si preto nemôžu uzurpovať právo na niečo, na čo ako dvojica nemajú prirodzené danosti a schopnosti – splodiť dieťa a dať mu to najlepšie vo výchove.
5. *Str. 8, odsek 1: “Zdravotné poisťovne si interpretujú zákon o zdravotnej starostlivosti spôsobom, podľa ktorého nie je možné zdravotnú starostlivosť v súvislosti s diagnózou F.64.0 uhradiť zo zdrojov verejného zdravotného poistenia, pretože sa nenachádza v Zozname prioritných chorôb¹. Medzi najvypuklejšie problémy patrí teda nútená kastrácia ako podmienka právneho uznania prepisu rodu. Rovnako aj v tomto prípade absentuje vzdelávanie zdravotníckych pracovníkov a pracovníčok a transrodové osoby v procese prepisu rodu nemajú v SR prístup k primeraným službám a k špecializovaným pracoviskám. Transrodovým osobám by tiež uľahčilo život, keby rodné číslo bolo neutrálne, keďže od toho sa odvíja celý rad záznamov v úradných dokladoch, ktoré sa musia meniť.”* Transsexualita je uznávaná psychická choroba. Ak si niekto chce dobrovoľne meniť svoje pohlavie, nesmie to byť hrazené z verejných financií. Neutrálne rodné číslo by bolo diskriminačné voči mužom a ženám.
6. *Str. 10, odsek 1 pojednáva o znížení finančnej podpory pre aktivity MVO, ktoré podporujú LGBTI. De facto sa týmto organizáciám dostáva viacnásobne vyššia podpora ako napríklad organizáciám, ktoré pomáhajú týraným ženám, tehotným ženám v núdzi alebo slobodným matkám.*
7. *Str. 14, odsek 3: „Nedostatok vôle formálne uznať spolužitie rovnakopohlavných párov má vážne dôsledky pre ľudí neheterosexuálnej orientácie a s nimi žijúce deti, napríklad:*
  - *v prípade ak, je jeden partnerov/partneriek chorý/chorá, nemá druhý/druhá možnosť robiť rozhodnutia v jeho prospech,*

---

¹ <https://www.zoznamy.gov.sk/>

- *partner/partnerka nemôže navštevovať dieťa svojho partnera alebo partnerky v nemocnici,*

- *rovnakopohlavné páry sa nemôžu podieľať na rovnakých právach a rovnakej zodpovednosti za deti, o ktoré sa starajú,*

...

- *partner/partnerka nemôže dediť v prípade smrti, ak zosnulý/zosnulá partner/partnerka nezanechal/nezanechala platný závet. „*

Body 1-3: Všetky tieto prípady sa dajú jednoducho ošetriť generálnou plnou mocou v súlade s platným občianskym zákonníkom.

Bod 5: Partner/-ka môže dediť v prípade, že žijú v jednej domácnosti viac ako 1 rok.

8. Str.16, odsek 2 pojednáva o nutnosti zaviesť skorú sexuálnu výchovu do škôl. Odmietame zavádzanie novodobej sexuálnej výchovy postavenej na presvedčení, že dieťa je sexuálna bytosť.

V rámci vzdelávacieho programu máme v školskom systéme zavedenú Výchovu k manželstvu a rodičovstvu, ktorá je dôsledne prepracovaná a úplne postačujúca pre potreby detí a mládeže. Niektoré typy sexuálnej výchovy hlásajú, že dieťa má právo na sexuálne zážitky, keďže je sexuálnou bytosťou. K takýmto záverom prišiel predovšetkým Alfred Kinsey, ktorý je považovaný za otca sexuálnej výchovy. Pri záveroch jeho výskumov sa často opomínal fakt, že pri svojich vedeckých pokusoch ohavným spôsobom zneužíval stovky detí od batoliaceho veku. Sexuálna výchova, ktorá hrami a skúmaním nahých tiel detí nabáda k objavovaniu sexuality je zvrátená, neprípustná a nežiaduca. Žiaľ, aj v našom systéme školstva sa objavujú pokusy o takýto typ sexuálnej výchovy. Pozri napr. <http://www.rodicovstvo.sk/sexedu/kap1.pdf>

9. Str. 17, odsek 1: „*Osobitný spravodajca o práve každého na najvyššiu dosiahnuteľnú úroveň fyzického a duševného zdravia označil všetky postupy či prax, ktorej cieľom je liečiť alebo vyliečiť homosexualitu, za nevedecké, potenciálne škodlivé a prispievajúce k stigmatizácii LGBTI ľudí.*“ Výrok je zavádzajúci. V západných krajinách existujú štúdie o úspešnosti liečby homosexuálnej orientácie.

Holandský psychológ-psychoterapeut Dr. Gerard J.M. van den Aardweg sa v Prahe vo svojej prednáške (2001) vyjadril: *"Homosexuáli, ktorí skutočne chcú počuť pravdu a majú záujem o pomoc, sú diskriminovaní ostatnými homosexuálmi a z oficiálnych miest. Vedecké a terapeutické prieskumy sú tabuizované rovnakým spôsobom, ako bola v stredoveku tabuizovaná anatómia."* (Zdroj: Aardweg G.(2001). *Homosexuálny životný štýl*. In: „Kríza súčasnej rodiny“ (zborník z konferencie), Praha: Poslanecká snemovňa Parlamentu ČR, s. 40-41.)

Dr. Spitzer, v súčasnosti Riaditeľ Biometrického výskumu a profesor psychiatrie na Columbijskej univerzite v USA, ktorý sa v roku 1973 významnou mierou zaslúžil o vylúčenie homosexuality zo zoznamu porúch sa rozhodol sám zistiť, či je homosexualita naozaj nemenná. *"Ako väčšina psychiatrov, myslel som si, že homosexuálnemu správaniu sa dá odolať, ale sexuálna orientácia je nemenná. Teraz však verím, že to nie je pravda - niektorí ľudia sú schopní zmeny a niektorí*

sa naozaj zmenia." Vo svojej štúdii, prezentovanej 9. mája 2001 na každoročnom stretnutí APA, Dr. Spitzer povedal o zisteniach, ku ktorým prišiel. Absolvoval interview s 200 jednotlivcami (143 mužov a 57 žien), ktorí boli ochotní opísať ich sexuálnu a emocionálnu minulosť, zahŕňajúc aj zmenu od homosexuálnej orientácie k heterosexuálnej...Ďalej sa vyjadril, že nie každý jednotlivec s homosexuálnou orientáciou by mal podstúpiť terapiu, ale každý, kto chce, by mal mať právo, aby objavil svoj heterosexuálny potenciál, respektíve, aby mal vôbec príležitosť takúto terapiu absolvovať.(Zdroj: Spitzer, R.L. (2007) Prominent Psychiatrist Announces New Study Results: "Some Gays Can Change". NARTH <http://www.narth.com/docs/spitzer2.html> 24.3. 2008)

10. Žiadame o podporu tých mimovládnych organizácií, ktoré nezištne ponúkajú sprevádzanie homosexuálne cítiacich ľudí, pre ktorých je ich orientácia problémom a ponúkajú im pomoc.
11. Str. 17, odsek 3: „*Výbor pre ľudské práva vyjadril znepokojenie ohľadom nedostatočných úprav umožňujúcich právne uznanie prepisu rodu (transrodovým osobám).*“ „Legislatívne úpravy by znamenali uznanie psychicky chorým ľuďom meniť svoje pohlavie na základe vlastného úsudku. Odporúčame zhodnotenie psychológmi a lekármi, či je takéto rozhodnutie vhodné a prípustné.“
12. Str. 24, bod 3 s názvom „*Zlepšiť inštitucionálne zabezpečenie problematiky ľudských práv LGBTI ľudí*“. Žiadame pri presadzovaní práv LGBTI ľudí zabezpečiť zároveň právo na slobodu vyjadrovania a právo na výhradu vo svedomí, aby nedošlo ku kriminalizácii tých osôb, ktoré zo svojho presvedčenia nebudú chcieť napríklad ubytovať homo-pár vo svojom zariadení, a tých, ktorí kvôli svojmu presvedčeniu budú považovať homosexuálne správanie za nemorálne.
13. Str. 25, 5.1. „*Oblasť vzdelávania...*“ K tejto problematike prikladáme rovnaké pripomienky aké sme uviedli k Prílohe č. 6 *Výchova a vzdelávanie k ľudským právam v bode 3 a 4:*

V rámci vzdelávania o právach LGBTI žiadame, aby sa deťom, mládeži i dospelým pravdivo hovorilo o zdravotných fyzických i psychických rizikách takehoto životného štýlu.

Odporúčame, aby bolo vzdelávanie o ľudských právach skupiny LGBTI zaradené do výchovy k tolerancii ku všetkým ľuďom, ktorí sa ľahko stávajú terčom diskriminácie zo strany spolužiakov, okolia, ako napr. hendikepovaní, Rómovia, neatraktívni. Osobitným vzdelávaním o právach LGBTI skupiny ľudí ako samostatného celku by sa propagoval ich životný štýl, čím by sme vystavili deti a mládež riziku tzv. epizodickej sexuality v zmysle „chcem byť IN“ – raz budem skúšať takéto sexuálne správanie, neskôr zas iné. Tieto deti a mládež budú čeliť riziku pohlavných chorôb a poruchám pohlavnej identity, čo môže mať fatálne následky.

14. Str. 25, 5.2: „*Oblasť súkromného a rodinného života*“ Túto oblasť života LGBTI osoby môžu v plnej miere ošetriť už existujúcimi platnými zákonmi SR.
15. Str. 26, 5.3. „*Prepis rodu a zdravotná starostlivosť o transrodové osoby*“ Nesúhlasíme, aby procedúry potrebné k zmene pohlavia boli hrazené zo zdravotného poistenia. Ide o mentálny problém, ktorý operáciu nevyžaduje. Transsexuál potrebuje psychologickú alebo psychiatrickú pomoc, k prijatiu vlastnej pohlavnej identity.

16. Žiadame zabezpečiť, aby osoba vyzerajúca ako muž, ktorý sa cíti ako žena nemohol vstúpiť na dámske toalety a používať ženské sprchy, a opačne. Došlo by k diskriminácii všetkých ostatných prítomných.

17. Str. 26, 5.4., bod 2: „Pripraviť a do praxe uviesť osobitné opatrenia na zlepšenie prístupu k službám zdravotnej starostlivosti (vrátane psychologických služieb) a zameranie politík na poskytovanie vysokokvalitnej zdravotnej starostlivosti pre LGBTI osoby vrátane zdravotných služieb na zabezpečenie sexuálneho a reprodukčného zdravia a práv.“ Nesúhlasíme s tým, že homosexuálne páry majú právo na „plodenie“ detí a jeho výchovu.

Hovoriť o reprodukcii u homosexuálne praktizujúcich párov je ako nútiť prírodu, aby sa človeku podrobila. Pri plodení dieťaťa sa musí prihliadať na najlepší záujem dieťaťa, čo je bez pochyb výchova mamou a otcom. Homosexuálny pár síce dokáže dieťa milovať, ale nedokáže mu odovzdať mužský i ženský aspekt vo výchove, ktorý sa nedá ničím nahradiť, čo následne deformuje psychický i psychosexuálny vývin dieťaťa.

Vypracovala Mgr. Daniela Obšajsníková, Dobré dielo, o. z., 18. júna 2014

